

Tytuł: Najświętsze Serce Maryi
Autor, warsztat: nieznan, leżajski
Czas powstania: II połowa XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 65,0 cm x 51,0 cm

Wizerunek przedstawia Najświętsze Serce Maryi. Choć kult Serca Maryi i Serca Pana Jezusa rozwijały się równolegle, najczęściej mamy do czynienia ze wspólnym przedstawieniem tych tematów na jednym obrazie bądź na parze obrazów (pendant). Prezentowany obraz pochodzi z tego samego warsztatu co obrazy nr. 76 i 96 i ma cechy warsztatu leżajskiego. Matka Boża zgodnie z kanonem w jednej ręce trzyma białe lilie, zaś drugą wskazuje na gorejące serce. W obrazkach dewocyjnych Serce Maryi jest otoczone wiankiem z kwiatków, zaś na naszym obrazie jest ono pęknięte z bólu i zsyte. Jest to przykład inwencji twórczej lokalnego artysty, który nie posiadając wiedzy teologicznej, akcent niepokalanego serca zamienił na pęknięte z bólu serce Matki. Obraz pochodził z polskiej części ziemi orawskiej.

Kult Serca Maryi sięga czasów wczesnochrześcijańskich, a od XII w. pojawiły się modlitwy do Serca Maryi, Matki Miłosierdzia. Ważną postacią związaną z kultem Serca Maryi był św. Franciszek Salezy (1567-1622), doktor kościoła, którego pisma zainspirowały m.in. św. Jeana Eudes. Na początku XVII w. pojawia się święto ku czci Serca NMP, obchodzone przez bractwa maryjne we Francji, a pod koniec XVII w. i w wieku XVIII w całej Europie i Rzeczypospolitej. Ogromną rolę w kulcie Serca Maryi odegrały Jej objawienia, szczególnie w 1830 św. Katarzynie Labouré, w Paryżu.